

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

lauantai 4.7.2026
aamuseurat klo 8.30
Jaakko Autio

Hyvää huomenta.

Siionin virressä 56, yhdessä lempivirsistäni, lauletaan näin:

*Vanhurskautesi puvuksi
lahjoita riisutulle,
suo lepo vaivatulle.*

Tämä virsi puhuttelee minua.

Virressä puku lahjoitetaan riisutulle.

Ja levon saa vaivattu.

Virressä ei puhuta valmiudesta.

Ei siitä, että osaisi kantaa ja kohdella itseään oikein.

Omaa sydäntään.

Omaa kaipuutaan.

Omaa ruumistaan.

Virressä ei puhuta myöskään ideaalista tai tavoitteesta, jolla olisi valmiit vastaukset siihen, miten täällä eletään toisten ihmisten lähellä.

Siinä ollaan riisuttuna.

Hengellisesti tai henkisesti uupuneena.

Joskus jonkin salaisuuden kanssa.

Useimmiten sellaisen, joka ei vapauta, vaan herättää vastustusta.

Tuntuu vierautta.

Turhautumista.

Tuskastumista.

Tämän minä tunnistan.

En ehkä aina mielelläni.

Mutta tunnistan.

Ja silti minulla on tänä aamuna päällä tämä körttipuku.

Tämä puku on minulle tärkeä.

Mutta tämän puvun kantamiseen liittyy paino.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Puku tunnustaa jotain, mistä minulla ei ole täyttä varmuutta.

Se sanoo: minä tiedän.

Minä kuulun.

Ja minä en aina ole siitä varma.

Mutta jos puvusta tulee niin varovainen asia, ettei sitä voi elää uudelleen, pukea päälle, niin jotakin puuttuu.

Silloin puku jää koskemattomaksi.

Vaara on myös siinä, että puku kantaa minua, enkä minä pukua.

Voi käydä niin, että alkaa olla jonkin odotetun voiman kaltainen.

Ei oman herkkyyden.

Silloin ollaan aika kaukana siitä virren kuvasta.

Siinä virressä puku ei ole palkinto valmiille.

Ei varmalle.

Vaan lahja riisutulle.

Ja ehkä kysymys on tämä:

mistä tulee lupa olla täällä?

Että saa olla olemassa.

Että saa kysymättä kuulua.

Että ei tarvitse puolustaa paikkaansa olla olemassa.

Käytännössä körttiläisyys ei anna tähän yhtä selkeää vastausta.

Eikä minusta sen pidäkään antaa.

En ole löytänyt körttiläisyydestä valmista karttaa.

Jonka joku toinen olisi jo piirtänyt.

Ei sellaista järjestystä, jossa joku tietäisi varmasti, mikä Jumala on ja mikä totuus on.

Kuka saa olla sisällä ja kuka ulkona.

Ja tämä on outoa.

Sillä puku, joka minulla on päällä, sanoo: minä tiedän.

Mutta se, mitä puku edustaa, ei vaadi kenenkään tietävän.

Körttiläisyydessä ei mitata toisen vakaumusta.

Ei kysytä liian nopeasti, kuka sinä olet.

Eikä vaadita kertomaan, mihin uskot.

Mutta ihmisestä ollaan silti kiinnostuneita.

Ei välttämättä siitä, mitä hän osaa sanoa itsestään.

Vaan siitä, missä kohdassa hän on.

Mistä hän on väsynyt.

Mitä jättää sanomatta.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

 HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

Mitä salaisuutta kantaa.
Saman, jonka itse tunnistan.
Ja ehkä se, mitä ihminen ei jaksakaan enää kestää, on hänestä syvintä tietoa.
Ei se, mitä hän osaa sanoa.

Minulla on ollut onni syntyä körttiläiseen sukuun.
Mutta eihän lapsi sitä tiedä.
Eikä ymmärrä.
Minä kohtasin oman hämmennykseni körttiläisyyden kanssa rippikoulussa Aholansaarella.
Ahis IV, kesä 1996.
Minua jännitti. En tiennyt miten olla.
Olin lapsi vielä ruumiiltani.
En ollut tottunut siihen, että aikuinen on lapsen kanssa samalla tasolla.
Eräs leiripappi kysyi minulta harvinaisen suoraan.
Ei edes oman leirini pappi.
Ja ainoan kerran:
Kuka sinä olet?
Minä vastasin:
Olen Katjan ja Satun veli.
Sitten leiripappi kysyi uudelleen:
Hetkinen.
Oletko sinä Satun ja Katjan veli?
Vai ovatko Satu ja Katja sinun siskojesi?

Minä hämmennyin.
En ymmärtänyt sitä kysymystä.
Mutta se kysymys jäi minuun.
Se ei pakottanut minua määrittelemään itseäni uudelleen.
Se vain käänsi minua vähän kohti itseäni.
Se tuntui lupaukselta vapaudesta ilman riitaa.
Luvalta saada olla.
Epävarmaa itseä, joka ei ollut vielä päässyt kunnolla muodostumaan.
Ja se oli hyvä kysymys.
Tärkeä kysymys.
Ja kuitenkin virsi 56 ei pääty riisuttuna olemiseen.
Se päättyy toivoon:

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Herättäjä-Yhdistys ry

PL 21, 62101 Lapua

Puh. 0400 805 904

hy@h-y.fi

www.h-y.fi

www.herattajajuhlat.fi

**EN LAKKAA
TOIVOMASTA**

HERÄTTÄJÄJUHLAT
3.-5.7.2026 YLIVIESKA

---

*Edessäsi, oi Jumala,
alasti seison tässä
näin huonona ja kurjana
rauhaasi etsimässä.
Nyt vaateta ja ojenna
kätesi, nosta, kannan,
taivaasta toivo anna.*